

на рѣкѣ-тѣ Тамисѣ) за произведеніа отъ цѣлѣхъ Свѣтѣ; на тѣхъ системѣхъ должна е най-много Англіа за тръговско-то и величіе; за до тры години е дозволено това право за стоварканіе въ извы, сабѣхъ тры години стоки-ти трѣбва или да са извадѣтъ за изнуреніе или да са испратѣтъ въиз отъ границѣ-тѣ; въ едно пристанище стоваренн-ти въ извѣхъ стоки можѣтъ такожде да са испратѣтъ въ друго пристанище на истѣ-тѣ Дрѣжавѣхъ безъ да платѣтъ мытарство. Франціа е пріала такожде подѣхъ доволно обширны направленіа системѣхъ-тѣ на това право, и въ вичкы-ты ѿ крайморскы градове може да са дѣйствова таа система за стоки-ты что дохождѣтъ отъ въиз границѣ-тѣ, изъ транзіе-то на право-то е за до двѣ години, и стоки-ти пращѣтъ послѣ за въиз отъ границѣ-тѣ безъ никакво мытарство; за стоки-ты что сѣ отъ французскы-ты колоніи дозволяваа стоварканіе-то не само въ мытарствены извы, изъ и въ оскны извы.

Въ Еладж най-напрѣдѣхъ въ врѣмѣ-то Правителево (*ἐπὶ Κυβερνήτου*) устроена въ Сирѣхъ едно заведеніе за стоварканіе на стоки, и называа пропускѣ, (*Διασταθμίσαις*), чрѣзъ повелѣніе-то отъ 25 Марта 1850 и подѣхъ нумеро XIV; послѣ са учрѣдихъ такви заведеніа въ Пирейѣхъ (на 28 Марта 1855), въ Навпліо и въ Патрѣхъ на 15 Маіа 1855 и въ Идрѣхъ отъ 1 Октобріа 1855 като ѿ са уничтожи свободно-то пристанище, кое-то въ врѣмѣ-то Правителево бѣше придобываа. Спорѣдъ рѣшено-то повелѣніе Правителево такса-та за прѣвозѣхъ, коиж-то трѣбваше да плаща тръговецѣхъ-тѣхъ на Правителственѣхъ-тѣхъ хазнѣхъ бѣше опредѣлена едно на $\frac{0}{10}$ възѣхъ стойность-тѣхъ за рѣководѣлаѣ-та и тѣхкы-ты видове стоки, и 2 на $\frac{0}{10}$ за легкы-ты и надуты-ты (масинны-ты); сѣщо-то устроеніе огтана и въ врѣмѣ-то отъ кога-то са начина кралѣвствованіе въ Еладж; зарѣдъ тѣхъ тѣхкѣхъ таксѣхъ мыслимъ, че тръговіа-та на стоварканіе-то въ Еладж не можа да са развѣе колко-то